

Johann Cothmann

**Rector Universitatis Rostochiensis, Johannes Cothman, S. S. Theologiae D. & P.
ac Facult. Senior. Ad Festivitatem Pentecostes devote celebrandam, Omnium
ordinum cives Academicos ea, qua decet, diligentia adhortatur**

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734831919>

Druck Freier Zugang

R.U. Progr. 1650

- 1) Joach. Stockmann
- 2) Johannes Goltmann
- 3) "
- 4) Caspar Mauritius
- 5) August Varenius
- 6) Joach. Stockmann

187 16
2

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
JOHANNES COTHMAN,
S. S. Theologiæ D. & P. ac
Facult. Senior.

AD

FESTIVI-
TATEM PEN-
TECOSTES devotè ce-
lebrandam,

Omnium ordinum cives A-
cademicos ea, qua decet, dili-
gentiâ adhortatur,

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
Anno M. DC. L.

16

RECTOR

Universitäts-Rectorialis

JOHANNES GOTTMANN

2. Theologie & Fac.

Facult. Theol.

AD

FESTIV

TATEM PER

TEGOTES DEVOT

liberanda

Omnium ordinum civis A-

cademicos et; pua doce; illi

genia adhibenda

ROSTOCK

Typ. NICOLAI KICHL. ANNO 1787

ANNO 1787

Aniversariam de Spi-
ritus Sancti adventu uni-
versa Christi Ecclesia hoc
imprimis tempore recolit
memoriam, nec immerito
quidem; frustranea namq;
omnia Servatoris nostri
parta nobis immensa be-
neficia fuissent, nisi Spiritus Sanctus illa no-
bis per verbum & sacramenta applicaret. Si-
cuti enim, ut Poëta inquit, nullus argento color
est avaris abdito terris, nisi temperato splendeat
usu: haud aliter omnium Christi meritorum non
dicam exiguus, sed & planè nullus foret usus, nî
Spiritus S. in cordibus nostris ea obsignaret.
Fas igitur & æquum est, ut illustre Pentecostes
festum, quo Redemptor noster promissionem
de mittendo Spiritu S. adimplevit, summa ani-
mi devotione celebremus. Quanta cum reve-
rentia, studio & ardore Ecclesia prisca festivitatem
pentecostes celebravit, vel ex Hipponensis
Episcopi Meditationibus constat, quando magna
animi

animi devotione Spir. S. invocat, hisce verbis:
omnipotens paraclete Spiritus, mœrentium
consolator clementissime, jam cordis mei pene-
tralibus potenti illabere virtute & tenebrosa
quæq; laris neglecti latibula corusci luminis ful-
gore habitator lætifica, tuiq; roris abundantia
longo ariditatis marcentia squalore visitando
fœcundâ, veni jam, veni benignissime dolentis
animæ consolator, protegens in oportunitati-
bus, in tribulatione adjutor: veni mundator
scelerum, curator vulnerum: veni fortitudo fra-
gilium, relevator labentium: veni humilium
Doct̃or, superborum destruct̃or: veni orphano-
rum pius pater, viduarum dulcis iudex: veni spes
pauperum, refocillator deficientium: veni na-
vigantium sinus, naufragij portus: veni omnium
viventium singulare decus, morientium unica
salus, Veni sanctissime Spiritus, veni & miserere
mei, apta me tibi & condescende propitius mihi,
ut mea tuæ magnitudini exiguitas, roboriq; tuo
mea imbecillitas secundum multitudinem tua-
rum complaceat miserationum, Hæc, cives Aca-
demici, B August. ut & totius Ecclesiæ priscae de
Spiritu S. fuerunt suspiria, quibus & nostra me-
rito subjungimus submissa vota, qui non minus
Spir. S. perfrui mur beneficiis. Quotquot enim
Spiritu huic non resistimus, nec illum peccatis
nostris

nostris contra conscientiam admissis atrocissimis contristamus, eundem præsentem, magnaq; beneficia conferentem habemus. Scriptura enim prævia, Spiritus S. veram Dei agnitionem in nobis accendit, & mentis nostræ oculos peccatorum fuligine obscuratos illuminat, adeo ut sine illo Christum fiducialiter Dominum vocare non possimus. Distribuit nobis dona sua pro liberrimâ voluntate, operatur in nobis motus & fructus, professioni & vocationi nostræ congruentes, subleuat infirmitates nostras, interpellat pro nobis apud patrem gemitibus inenarrabilibus: confirmat nos quod jus adoptionis filiorum DEI consequuti simus. Illo enim tanquam arrhabone in cordibus nostris de gratia DEI ac divinis promissionibus obfirmamur, quia est pignus hæreditatis nostræ, in redemptionem acquisitæ possessionis. Quanta hæc quamq; necessaria Spiritus S. sint *κατανοητα*, soli illi, spiritum hunc in se habitantem sentientes, illumq; magistrum agnoscetes intelligunt. Mundus qui hunc veritatis spiritum accipere nequit, dona hæc non usq; adeo suspicit, imo alto supercilio despicit. At queis de meliore luto finxit præcordia Titan, non solum ingens DEI beneficium, Spiritus S. donatione Ecclesiæ exhibitum imo pectore agnoscunt, & devoto pectore exoculantur, sed & alio-

rum, dona hæc fastidientium, ignaviam & cæci-
tatem deplorantes, cum poëta Christiano ajunt;
ô stultos hominum, cæcaq; pectora, Brutorum
similes: stercora quæritis per discrimina tot,
totq; pericula, veris post habitis & melioribus
thelauris, cupitis noxia, frivola Non aurum,
pietas sed beat, & fides. Et veræ studium justitiæ
frequens. His cælum studiis scanditur arduum.
His armis opus est astra volentibus, Vos Acade-
miæ cives & tu imprimis ad virtutem, pietatem
& honestatem educta juventus, summa hæc sum-
mi Jehovæ beneficia alta mente repones, mores
& actiones tuas ad verbi divini amussim exiges,
festum hoc pentecostes in memoriam tanti bene-
ficii institutum debita devotione celebrabis,
neq; helluationibus alijsq; actionibus professio-
nem tuam minus decentibus festivitatem hanc
interturbabis. Studiosum te esse, & Christianum
quidem memento, quidq; nomina hæc te admo-
neant simul cogita. Arbor bona fructus bonos
profert, & arbor putris pessimos edit fructus, &
ex fructibus arbor cognoscitur, sicuti ex abun-
dantia cordis os loquitur. Agite itaq; studiosi
juvenes actionibus honestis, ac meditationibus
pijs, cum totius vitæ decursu, tum hisce potissi-
mum Spiritui Sancto, reliquis Trinitatis personis
non exclusis, destinatis ferijs, incumbite, ac juxta
Apo-

Apostoli monitum, verborum obscenitatem
aut stultiloquium, aut turpem urbanitatem, quæ
vobis non convenit, cane & angue pejus devitate.
Amarulentiam, tumorem, iram & vociferatio-
nem ac maledicentiam, eodem monente Apo-
stolo, à vobis tollite. Quod si feceritis corpus ve-
strum sanctissimi hujus spiritus templum con-
stituetis. De Salomonis templo historia sacra
refert, illud facta dedicatione gloria Jehovah
fuisse impletum, similiter qui cordis sui tem-
plum castissimo huic spiritui dedicaverit, oleum
& operam nequaquam perditurus est, sed remun-
erationem habebit à Deo largissimam. Ab
omnibus autem pietatis & honestatis amanti-
bus studiosis, hæc jam dicta observatum iri nul-
lus dubito; reliquos verò serio hortor & moneo,
ut quod non solum pietas suadet, sed & ipsa ho-
nestas, gentibus revelata Dei notitia carentibus
nota imperat, opere ipso perficiant. De Socrate
Xenophon refert quod à gula longè plus omni-
bus hominibus abstinuerit, multosq; à vitijs re-
vocarit & virtutis cupidos reddiderit. Idem au-
ctor Socrati attribuit Sententiam quod dixerit
DEUM quanto major esse videtur, tanto magis
colendum ac adorandum esse. Nos qui Christiani
audimus, ac non solum ex insitis notitijs DEUM
colendum esse ac venerandum novimus: sed &
modum

modum cultus ipsi gratissimum ex verbo reve-
lato perspectum habemus, multo magis hæc ob-
servemus, nisi Socratem coram tribunali Christi
nos accusantem aliquando audire velimus, Quia
vero sine Spiritus Sancti lumine nihil est in ho-
mine, nostras Christe precor doceto mentes, ac
in pectora gratiæ arrhabonem nostra effundito
Spiritum, moventem casta incendia, & invoca-
tionem: fac pars agminis ut tui per omne ævum
simus, alacriterq; laudes æterni patris decante-
mus, P. P. sub Sigillo Academiæ ipsi

Pentecostes ferijs. ANNO

M. DC. L.

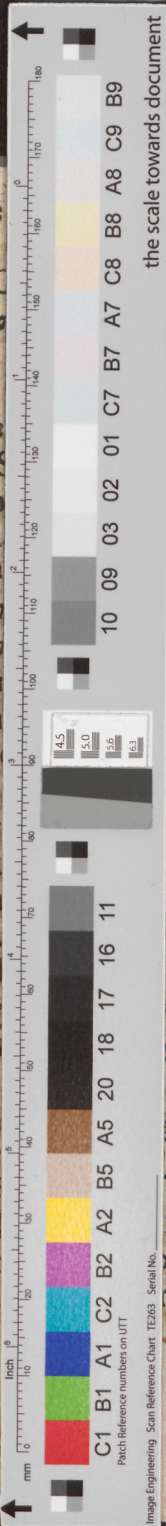

nis & responsionis, *qua est de homine*
 alissimam mortem, seu כריית ארננו
 conciliando per illam mortem DE C
 רחמים הריבם illorum scilicet, *et sic est*
 mentione & applicatione magnificâ,
 propter Dominum, & triplicati ארני
 dentiâ, tum ex ערב מנחה ערב quod non
 piatorii ac propitiatorii sacrificii JES
 moriam supplicanti & intelligentissimo
 tori Danieli vel solâ suggerere ceremoniâ
 tamen post 62. demum septim. בר השיב
 434. annos illa כריית המשיח futura
 gai, utut 400 adhuc superessent anni, idem
 habet: Malachia idem intervallum pro ex
 mox, inquit, veniet: Sacharia: jubila
 Zion, exsulta valde: Ecce Rex tuus:
 sic ad eandem filiam Zion & domum
 conspirabant duo potentissimi Reges, Feschaja
 timeto והשקט והשמר contine te, & fi
 lus esto: irritum erit & inane hostiu
 lat pro domo Davidicâ Immanuel na
 & Davidicâ stirpe: hoc ergo non erad
 vidicæ vobis firmamentum & signum e
 concipiet, & pariet filium, & vocabis
 men ejus Immanuel.

Superat & facundiam disertissimorum
vis angustiam majestatica unius Esaiæ pro
 totius Prophetiæ Thema generale שפ
 הכולל: In solo Messia ex domo
 ejusq; spirituali æterno & majestatico
 lo corporali vel Judaico vel Israelitico

3

per re-
 & re-
 tum ex
 אבליה
 ati Dei
 ne evi-
 nici ex-
 TI me-
 scruta-
 us. Et
 seu post
 Chag-
 nodico
 & mox,
 o filia
 nit tibi.
 us funus
 inquit,
 anquil-
 : vigi-
 Virgine
 nus Da-
 ergo illa
 על no-
 gramma-
 rve enim
 הכוונה
 scendo,
 on in ul-
 tum or-
 bis

the scale towards document